

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(92) 288 endelig udg.

Bruxelles, den 20. juli 1992

Forslag til

RADETS FORORDNING (EØF)

**om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning
af kvantitative kontingenter**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Ifølge de nugældende bestemmelser (Rådets forordning (EØF) nr. 1023/70 af 25. maj 1970) forvaltes de kvantitative import- og eksportkontingenter, der fastsættes af Fællesskabet, i princippet af hver af medlemsstaterne efter en fordeling på nationale kvoter. Et sådant forvaltningssystem medfører for visse varer en vis opdeling af markedet og kan nødvendiggøre kontrol ved Fællesskabets indre grænser.
2. Fællesakten fastsætter med indsættelsen af artikel 8A i Traktaten, at der den 1. januar 1993 oprettes et indre marked, som "indebærer et område uden indre grænser" med bl.a. frie varebevægelser. Opretholdelse af proceduren for forvaltningen af kontingenterne i henhold til forordning (EØF) nr. 1023/70 ville være i strid med dette mål. Derved derfor er nødvendigt at oprette en ny ordning for forvaltning af de kvantitative kontingenter baseret på princippet ensartethed i den fælles handelspolitik, bør der endvidere tages hensyn til Domstolens retningslinier i sag 51/87.
3. Fra et funktionelt synspunkt medfører ordningen, at kontingenterne skal forvaltes på fællesskabsplan især for så vidt angår kriterierne for tildeling. I denne sammenhæng åbner vedlagte udkast mulighed for valg mellem flere fordelingsmetoder afhængigt af situationen på fællesskabsmarkedet, varernes art, de særlige kendetegn ved leverandørlandene og Fællesskabets internationale forpligtelser, særlig dem, der vedrører princippet om hensyntagen til de traditionelle handelsstrømme.
4. I denne sammenhæng bygger forvaltningen af de kvantitative kontingenter på en undersøgelse på fællesskabsplan af importansøgningerne set i forhold til den valgte metode, samt på de kvantitative kriterier, på grundlag af hvilke medlemsstaterne udsteder dokumenterne til virksomhederne. Opmærksomheden er særlig rettet mod problemet med at sikre en optimal udnyttelse af kontingenterne, idet der er fastsat bestemmelser til at hindre en udvanding af import- eller eksportdokumenternes betydning.
5. Endelig tages der i vedlagte udkast hensyn til, at det er nødvendigt i et udvalg at tilrettelægge et nært og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om gennemførelsen af denne nye ordning.
6. I betragtning af omfanget af de fornødne ændringer foreslås det med vedlagte udkast at foretage en fuldstændig omarbejdelse af de bestående forskrifter og dermed at ophæve forordning (EØF) nr. 1023/70 (tillige med forordning (EØF) nr. 1024/70 om anvendelse af forordning (EØF) nr. 1023/70 på den franske oversøiske departementer).

Forslag til

Rådets forordning (EØF) nr. /92

af

**om fastlæggelse af en fællesskabsprocedure for forvaltning
af kvantitative kontingenter**

RADET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske
Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1023/70 af 25. maj 1970⁽¹⁾ blev der
for Fællesskabet fastlagt en procedure for forvaltning af de
kvantitative kontingenter på grundlag af princippet om en fordeling af
kontingenterne mellem medlemsstaterne, som kunne indebære en en
opdeling af fællesskabsmarkedet og kontrol ved de indre grænser af de
berørte varer;

ifølge Traktatens artikel 8A oprettes der den 1. januar 1993 et indre
marked, som "indebærer et område uden indre grænser" med frie
varebevægelser;

det er derfor hensigtsmæssigt at fastlægge en ny ordning for
forvaltningen af de kvantitative kontingenter, som opfylder denne
målsætning, og som bygger på princippet om ensartethed i den fælles
handelspolitik i overensstemmelse med de af De Europæiske Fællesskabers
Domstol fastlagte retningslinjer;

---

(1) EFT nr. L 124 af 8.6.1970, s. 1.

der bør skabes mulighed for at vælge mellem flere fordelingsmetoder afhængigt af bl.a. situationen på fællesskabsmarkedet, varernes art, leverandørlandenes særlige kendetegn og Fællesskabets internationale forpligtelser, særlig dem, som stadfæster princippet om hensyntagen til de traditionelle handelsstrømme;

forvaltningen af import- eller eksportkontingenterne bør bygge på en ordning med bevillinger, der udstedes af medlemsstaterne i overensstemmelse med mængdekriterier, der fastlægges på fællesskabsplan;

den forvaltningsprocedure, der skal fastlægges, bør sikre alle ansøgere sikres lige vilkår for adgang til kontingenterne, og de udstedte dokumenter bør kunne anvendes i hele Fællesskabet;

det er nødvendigt inden for rammerne af et udvalg at tilrettelægge et nært og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om gennemførelsen af denne forordning;

bestemmelserne i denne forordning og bestemmelserne vedrørende dens gennemførelse må på ingen måde indskrænke fællesskabsreglerne og de nationale regler om forretningshemmeligheden;

denne forordning bør ikke anvendes på de varer, der er anført i bilag II til EØF-Traktaten, på tekstilvarer og andre varer, når disse er omfattet af en særlig fælles importordning forbundet med særlige bestemmelser om forvaltning af kontingenter;

bestemmelserne i denne forordning bør træde i stedet for bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1023/70, og sidstnævnte forordning bør derfor ophæves; ved Rådets forordning (EØF) nr. 1024/70⁽¹⁾ fastsatte Rådet, at den ophævede forordning også skulle finde anvendelse på de franske oversøiske departementer; det er ikke længere nødvendigt at opretholde en særkilt forordning, idet de fælles bestemmelser, der fastsættes ved denne forordning, finder anvendelse på hele Fællesskabets område som defineret i Traktatens artikel 227; forordning (EØF) nr. 1024/70 bør derfor ligeledes ophæves -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

F/rste del : ALMINDELIGE FORVALTNINGSPRINCIPPER

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastsættes reglerne for forvaltningen af de kvantitative import- og eksportkontingenter, i det følgende benævnt "kontingenter", som Fællesskabet fastsætter autonomt eller på grundlag af indgåede aftaler.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på de varer, der er anført i bilag II til EØF-Traktaten, eller på tekstilvarer og andre varer, når disse er omfattet af en særlig fælles import- eller eksportordning forbundet med særlige bestemmelser om forvaltning af kontingenter.

---

(1) EFT nr. L 124 af 8.6.1970, s. 5.

Artikel 2

1. Kontingenterne fordeles så hurtigt som muligt efter deres åbning mellem ansøgerne, normalt i deres helhed og på én gang. Det kan dog efter proceduren i artikel 24 besluttes at fordele dem i flere rater.
2. Kontingentforvaltningen sker efter en af følgende metoder eller en kombination af disse metoder:

a) fordeling under hensyntagen til de traditionelle handelsstrømme, idet en del af kontingentet forbeholdes de traditionelle importører eller eksportører, og den anden del tilkommer de andre importører eller eksportører. Som traditionelle importører eller eksportører betragtes sådanne, som kan dokumentere, at de har foretaget import i eller eksport fra Fællesskabet af den eller de varer, der er genstand for kontingentet, i en tidligere periode, benævnt referenceperioden.

Fordelingen af kontingenterne efter denne metode sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7-10.

b) fordeling i kronologisk rækkefølge af de indgivne ansøgninger (efter princippet om, at de først indgivne ansøgninger imødekommes først), i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11.

c) Fordeling i forhold til de mængder, der ansøges om, ved indgivelsen af ansøgningerne (efter proceduren med samtidig behandling), i overensstemmelse med artikel 12.

d) fordeling ved licitation i overensstemmelse med artikel 13.

3. Det bestemmes efter proceduren i artikel 24, hvilken fordelingsmetode der skal anvendes.
4. Der oprettes en reserve, hvortil automatisk overføres de mængder af kontingenterne eller raterne heraf, der ikke er fordelt, tildelt eller udnyttet.

De mængder, der henlægges i reserven, fordeles inden for et tidsrum, der muliggør deres udnyttelse inden udløbet af kontingentperioden, efter bestemmelserne i artikel 14.

5. Medmindre andre bestemmelser er vedtaget ved fastsættelsen af kontingentet, finder overgangen til fri omsætning eller udførslen af varer, de er undergivet et kontingent, sted på grundlag af en import- eller eksportbevilling, der er udstedt af medlemsstaterne i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
6. Medlemsstaterne udpeger de administrative myndigheder, der har beføjelse til at varetage de gennemførelsesforanstaltninger, som de pålægges ved denne forordning. De underretter Kommissionen herom.

Artikel 3

Kommissionen offentliggør i De Europæiske Fællesskabers Tidende en meddelelse om åbning af kontingenterne, med angivelse af betingelserne for imødekommelse af bevillingsansøgningerne, fristen for indgivelse heraf og listen over de nationale myndigheder, til hvilke de skal rettes, samt den valgte metode for fordeling.

Artikel 4

1. Enhver importør eller eksportør i Fællesskabet kan, uanset hvor i Fællesskabet deres forretningssted er beliggende, indgive en bevillingsansøgning til de kompetente myndigheder i en medlemsstat efter eget valg.

Importørernes eller eksportørernes ansøgninger vedlægges eventuelt dokumentation for deres tidligere import- eller eksportforretninger på de vilkår, der fastsættes efter proceduren i artikel 24.

2. Bevillingsansøgningerne indgives efter de retningslinjer, der fastsættes efter proceduren i artikel 24.

Artikel 5

Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler inden for de frister og på de betingelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 24, Kommissionen oplysninger vedrørende de bevillingsansøgninger, de modtager. Disse oplysninger skal omfatte de fornødne data efter den valgte metode og de dermed forbundne fordelingskriterier.

Artikel 6

1. Kommissionen undersøger inden for den frist, der fastsættes efter proceduren i artikel 14, på samme tid de oplysninger, der indsendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder, og fastlægger, for hvilke mængder af kontingentet eller dets rater nævnte myndigheder kan udstede import- eller eksportbevillinger.
2. Kommissionen fører ligeleeds tilsyn med, at de bevillinger, der skal udstedes, under hensyntagen til arten af det produkt, der er omfattet af kontingentet, vedrører en økonomisk set væsentlig mængde.

Anden del : SÆRLIGE REGLER

VEDR/RENDE DE FORSKELLIGE FORVALTNINGSMETODER

Afdeling A : Metode baseret på hensynet til de
traditionelle handelsstrømme

Artikel 7

Når kontingenterne fordeles under hensyntagen til de traditionelle handelsstrømme, fastlægges den andel, der er bestemt til de traditionelle importører eller eksportører, og den referenceperiode, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), samt den andel, der tilkommer de øvrige ansøgere, efter proceduren i artikel 24. Fordelingen foretages efter de i artikel 8-10 omhandlede principper.

Artikel 8

1. Når de samlede ansøgninger om deltagelse fra de traditionelle importører eller eksportører vedrører en mængde, der svarer til eller er lavere end den mængde, der tillægges dem, imødekommes ansøgningerne i deres helhed.
2. Når de samlede ansøgninger om deltagelse fra de traditionelle importører eller eksportører vedrører en mængde, der overstiger den mængde, der tillægges dem, imødekommes ansøgningerne i forhold til den andel, hver af disse importører eller eksportører tegnede sig for af den samlede import eller eksport, som de havde foretaget i den anvendte referenceperiode.

Artikel 9

1. Når de samlede ansøgninger om deltagelse i den del af kontingentet, der tilkommer de andre importører eller eksportører, svarer til eller er lavere end denne mængde, imødekommes ansøgningerne i deres helhed.
2. Når de samlede ansøgninger vedrører en mængde, der overstiger den i foregående stykke nævnte mængde, fordeles denne mængde ligeligt mellem ansøgerne. I tilfælde med enkeltansøgninger om deltagelse vedrørende en mindre mængde end den, der følger af denne fordeling, modtager den pågældende importør eller eksportør den ønskede mængde, og den overskydende mængde overføres til reserven.

Artikel 10

Indgår der ingen ansøgninger fra traditionelle importører eller eksportører, har alle ansøgende importører eller eksportører adgang til hele kontingentet eller den pågældende rate.

I dette tilfælde foretages fordelingen efter reglerne i artikel 9.

**Afdeling B : Metode baseret på den
kronologiske rækkefølge af de indgivne ansøgninger**

Artikel 11

1. Når fordelingen af kontingentet sker efter princippet om, at de først indgivne ansøgninger imødekommes først, behandles bevillingsansøgningerne i kronologisk rækkefølge af deres indgivelse til de kompetente myndigheder, idet hver importør eller eksportør inden for den pågældende kontingentperiode tildeles de ønskede mængder, indtil kontingentet er opbrugt.
2. I tilfælde med samtidigt indgivne ansøgninger, som overskrider den disponible kontingentmængde, foretages fordelingen mellem de berørte ansøgere i forhold til de ønskede mængder.
3. Til vurdering af rækkefølgen af de indgivne ansøgninger, klassificeres disse efter deres indgivelsestidspunkt. Alle ansøgninger, der indgives til de kompetente myndigheder samme dag, betragtes således som indgivet samtidigt.

**Afdeling C : Metode for fordeling af kontingenterne
i forhold til de mængder, der ansøges om**

Artikel 12

1. Når fordelingen af kontingenterne foretages i forhold til de mængder, der ansøges om, og de samlede bevillingsansøgninger vedrører en mængde, der svarer til eller er lavere end kontingenterne, imødekommes disse ansøgninger i deres helhed.

2. Når disse ansøgninger vedrører mængder, der overstiger kontingentmængden, imødekommes de i forholdet til de ønskede mængder.

Afdeling D : Metode baseret på licitation

Artikel 13

Når kontingenterne fordeles ved licitation, åbnes licitationerne på en sådan måde, at der sikres en fordeling af importen eller eksporten over hele kontingentperioden. Kun sådanne, som giver sikkerhed for, at de vil overholde deres forpligtelser, særlig hvad angår vedståelse af deres bud ved hjælp af garantistillelse, kan få adgang til licitationsproceduren. Udvælgelsen af tilbudsgiverne foretages på grundlag af de for Fællesskabets mest fordelagtige tilbud. Der kan afstås fra kontrakttildeling.

Licitationerne tilrettelægges således, at der under hensyntagen til de med kontingentforvaltningen forbundne krav undgås en ubillig koncentration af importen og eksporten på et begrænset antal af de største operatører.

Afdeling E : Principper for fordeling af reserven

Artikel 14

De mængder, der henlægges i reserven, tildeles på grundlag af rettidigt indgivne ansøgninger, i overensstemmelse med den metode og på de betingelser, der er fastsat i artikel 24.

Tredje del : REGLER VEDRØRENDE IMPORT-
ELLER EKSPORTBEVILLINGERNE

Artikel 15

Kommissionen meddeler medlemsstaternes kompetente myndigheder de mængder, for hvilke de udsteder bevillinger til de forskellige ansøgere. Den underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 16

Medlemsstaternes kompetente myndigheder udsteder import- eller eksportbevillingerne inden ti arbejdsdage efter meddelelsen af Kommissionens afgørelse eller inden for de af Kommissionen fastsatte frister.

Disse myndigheder underretter Kommissionen om, hvilke import- eller eksportbevillinger de har udstedt.

Artikel 17

Der kan som forudsætning for udstedelsen af bevillingen kræves en garantistillelse efter proceduren i artikel 24.

Artikel 18

1. Med import- eller eksportbevillingerne tillades import eller eksport af varer, de er undergivet et kontingent, og bevillingerne er gyldige i hele Fællesskabet uanset beliggenheden af de import- eller eksportsteder, de pågældende opgiver i deres ansøgning.

2. Gyldighedsperioden for de import- eller eksportbevillinger, der udstedes af medlemsstaternes kompetente myndigheder, fastsættes efter proceduren i artikel 24.
3. Indehaverne af import- eller eksportbevillingerne kan på anmodning rekvirere uddrag af disse bevillinger hos de kompetente myndigheder.

Disse uddrag har samme retsvirkning som de bevillinger, de udgår fra, inden for grænserne af den mængde, for hvilken de er udstedt.

4. Ansøgningerne om import- eller eksportbevillinger, bevillingerne og uddragene heraf udfærdiges på formularer, der er i overensstemmelse med en model, hvis nærmere kendetegn fastlægges efter proceduren i artikel 24.

Artikel 19

Uden at dette berører de særlige bestemmelser, der fastsættes efter proceduren i artikel 24, må import- og eksportbevillingerne ikke udlånes eller overdrages mod eller uden vederlag af bevillingshaveren, til hvem de er udstedt med navns nævnelse.

Artikel 20

1. Import- eller eksportbevillinger såvel som uddrag heraf, som ikke er benyttet - i deres helhed eller kun delvis - skal undtagen i tilfælde af force majeure returneres til de kompetente myndigheder i den udstedende medlemsstat senest 10 arbejdsdage efter udløbstidspunktet.

2. Såfremt der som forudsætning for udstedelsen af import- eller eksportbevillingerne kræves en garantistillelse, forfalder denne garanti, såfremt ovennævnte frist ikke overholdes, dog ikke i tilfælde af force majeure.

Artikel 21

Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler, så snart de har kendskab dertil og senest 20 dage efter bevillingernes udløbstidspunkt, Kommissionen mængderne af de tildelte kontingenter, som ikke er udnyttet, med henblik på tilførsel heraf til reserven i overensstemmelse med artikel 2, stk. 4.

Artikel 22

Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler inden den 20. i hver måned Kommissionen, hvilke mængder varer undergivet et fællesskabskontingent der er indført eller udført i den foregående måned.

Fjerde del : AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 23

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Artikel 24

1. I de tilfælde, hvor der henvises til den i denne artikel fastlagte procedure, forelægger Kommissionens repræsentant Udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget et pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemning i Udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.
2. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af Udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger.

I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

3. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i foregående stykke.

Artikel 25

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 24. Disse bestemmelser skal omfatte retningslinjerne for den praktiske anvendelse af fordelingsmetoderne, angivelse af, hvilke oplysninger medlemstaternes kompetente myndigheder skal meddele, samt foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne forordning.

Artikel 26

1. De oplysninger, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne modtager i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, til hvilket de er indhentet.
2. Hverken Rådet, Kommissionen eller medlemsstaterne eller personer i disse tjeneste må videregive oplysninger, som på behørigt begrundet anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil.
3. Denne artikel udelukker ikke fællesskabsmyndighedernes videregivelse af generelle oplysninger og navnlig af begrundelserne for de i medfør af denne forordning truffede afgørelser eller videregivelse af de beviser, som fællesskabsmyndighederne støtter sig til, i det omfang det er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan videregivelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

Artikel 27

Rådets forordning (EØF) nr. 1023/70 af 25. maj 1970 om fastlæggelse af en fælles procedure for administrationen af kvantitative kontingenter og Rådets forordning (EØF) nr. 1024/70 af 25. maj 1970 om anvendelse af forordning (EØF) nr. 1023/70 på de franske oversøiske departementer ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som værende henvisninger til denne forordning.

Artikel 28

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

KOM(92) 288 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

02

Katalognummer : CB-CO-92-302-DA-C

ISBN 92-77-45958-1

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg